

Musikvideo och kön

Ett försök till en feministisk ljudanalys

Josef Donner

Examensarbete / Degree Thesis

Film & Tv

2017

EXAMENSARBETE	
Arcada	
Utbildningsprogram:	Film & Tv
Identifikationsnummer:	
Författare:	Josef Donner
Arbetets namn:	Musikvideo och kön Ett försök till en feministisk ljudanalys
Handledare (Arcada):	Kauko Lindfors
Uppdragsgivare:	
<p>Sammandrag:</p> <p>Rapporten beskriver utgångspunkten och arbetsprocessen för produktionen av en feministisk musikvideo, ”Mine” som vill kritisera den rådande kulturen inom musikvideogenren. Rapporten tillämpar feministisk filmteori och granskar frågan om en feministisk grundinställning kan höras i ljudarbetet och musiken, men innehåller också ett kort kapitel om den tekniska arbetet. Rapporten reflekterar över om, och i så fall hur ljud och röst i sig kan ändra på arbetets budskap.</p>	
Nyckelord:	Musikvideo, ljudarbete, feminism, kön
Sidantal:	
Språk:	Svenska
Datum för godkännande:	

DEGREE THESIS	
Arcada	
Degree Programme:	Film & TV
Identification number:	
Author:	Josef Donner
Title:	Musicvideos and gender
Supervisor (Arcada):	Kauko Lindfors
Commissioned by:	
<p>Abstract:</p> <p>The report describes the starting point and process to the production of a feminist music video, "Mine" that aims to criticize contemporary musicvideo culture. The report applies feminist film theory and asks whether it is possible to hear feminist ideas in the soundwork and music.</p>	
Keywords:	Soundwork, feminism, gender, musicvideo
Number of pages:	
Language:	Swedish
Date of acceptance:	

OPINNÄYTE	
Arcada	
Koulutusohjelma:	Film & TV
Tunnistenumero:	
Tekijä:	Josef Donner
Työn nimi:	Musikvideo och kön
Työn ohjaaja (Arcada):	Kauko Lindfors
Toimeksiantaja:	
<p>Tiivistelmä:</p> <p>Raportti käsittelee lähtökohta ja prosessi feministisen musiikkivideolle, ”Mine” joka haluaa kritisoida nykyajan musiikkivideo kulttuuri. Raportti käyttää feminististä elokuva teoriaa ja kysyy voiko feministinen lähtökohta kuulla äänityössä ja musiikissa.</p>	
Avainsanat:	Äänityö, feminismi, musiikkivideo, sukupuoli
Sivumäärä:	
Kieli:	Ruotsi
Hyväksymispäivämäärä:	

INNEHÅLL / CONTENTS

1 Inledning.....	6
1.1 Syfte och frågeställning.....	7
1.2 Material och metod.....	8
1.3 Praktiskt genomförande.....	9
1.4 Avgränsning.....	10
2 Teori.....	10
2.1 Feministisk filmteori.....	11
2.2 Ljud och bild som helhet.....	13
3 Analys.....	13
3.1 Sammandrag av musikvideon.....	13
3.2 Sammandrag av musiken.....	14
3.3 Kön och objektifiering.....	15
4 Resultat och reflektion.....	15
Källor och referenser.....	16

1 INLEDNING

Som vårt examensarbete valde min klasskamrat Rosa Woldhek och jag att göra en musikvideo. Rosa studerar film och klipp och jag ljudarbete. Vi utvecklade konceptet tillsammans, men delade in arbetet så att jag hade huvudansvaret för musiken och Rosa för bildarbetet. Vårt mål var att göra en sexistisk musikvideo ur ett feministiskt perspektiv. Som vår huvudsakliga inspirationskälla fungerade musikartisten The Weeknds musik och videofilmer. The Weeknd eller Abel Tesafye är en framgångsrik kanadensisk R&B-artist som varit aktiv sedan 2010. Han har fått mycket uppmärksamhet på grund av hur det alternativa sätt han gör musik, det har kallats *sör* alternativ R&B. Hans senaste skiva *Starboy* (2016) nådde första plats på Billboards lista. Vi använde oss av flera olika konventioner och klichéer inom populärmusiken men valde att svänga 180 grader på könsrollerna och gjorde en film där en kvinna har huvudrollen, är subjekt, medan mannen är objekt.

Vi båda ville göra något feministiskt och när vi utvecklade idén hade Rosa tydliga tankar om hur bildspråket skulle användas för att belysa maktförhållanden karaktärerna emellan. Feministiska perspektiv på maktförhållanden och bildspråk är redan ganska etablerade. Begrepp som Den manliga blicken (Male Gaze) (Mulvey, 1975) och diskussioner om representation (Bechdel, 2015) är allmänt kända.

I den här rapporten undersöker jag frågan om man inte bara kan se, utan också höra en feministisk grundinställning. Kan man höra makt? Kan man tillämpa feminism i ljudplaneringen av en musikvideo eller en film? Har ljudet ett kön och hur låter detta kön i så fall?

Med denna frågeställning som tema för min skriftliga rapport om vårt slutarbete började det kännas otillräckligt att begränsa mig till en rent teknisk rapport över arbetsprocessen. Orsaken till själva produktionen var ju vårt intresse för feminism och maktstrukturer och hur och om en feministisk grundsyn kan konkretiseras framför och bakom kameran. Därför innehåller rapporten också ett avsnitt om feministisk teori som den tillämpats inom film och TV.

1.1 Syfte och frågeställning

Idén med vår egen musikvideo var att förskjuta perspektivet på det vi ser i vår omvärld. Genom att vända upp och ner på könsrollerna ville vi belysa det sätt på vilket kvinnor ofta objektifieras i audiovisuell populärkultur. Vissa mainstreamartister har gjort liknande försök, till exempel Jennifer Lopez i sin musikvideo *"I luh ya Papi"*. Videon börjar med en metastory där Jennifer Lopez själv sitter med sina väninnor och talar om hur det skulle vara roligt med en musikvideo där det för en gångs skull är männen som objektifieras. I videon dansar halvnakna män på ett sexuellt laddat sätt man vanligtvis ser kvinnliga dansare göra. Det vi själva såg som det största problemet med den här musikvideon, är att den, istället för att handla om hur kvinnor objektifieras, objektifierar alla kroppar. Hela effekten rubbas också under den manliga rapparen French Montanas gästvers där han rappar omringad av två lättklädda kvinnor. Allt detta förminskar försöket till att kritisera objektifieringen av kvinnor. Till skillnad från The Weeknds videofilmer används samma bildspråk här både för männen och kvinnorna. Dessutom ser alla medverkande ut som supermodeller. *"I luh ya Papi"* kan med rätta kritiserars för att representera en typ av feminism som ställer individen i fokus istället för att behandla samhällets maktstrukturer.

För att demonstrera problemet med objektifiering valde vi alltså att, istället för en uppriktig och kraftgivande låt som i texten skulle ta upp dessa problem, göra en så sexistisk låt som möjligt. En låt där berättarjaget trånar efter kärlek i ett ohälsosamt förhållande och tycker sig äga sin partner. I det här skedet tänkte jag på vad som, rent musikaliskt, kunde vara feministiska val. Vilken musikstil skulle vi välja? Efter mycket diskuterande valde vi att göra en blandning av trippad R&B med inslag av trap-musik, eftersom de här stilarna just då var mycket populära och kändes aktuella.

1.2 Material och metod

Jag är själv musiker och spelar musik av många olika stilar, men R&B och Trap var inga väldigt bekanta genrer för mig. Därför fick jag börja med att närmare sätta mig in i dem. Här följer en kort introduktion till de två musikstilar jag byggde min egen komposition på:

- R&B (rhythm and blues) är en mycket populär musikstil med många framgångsrika artister, såväl män som kvinnor. Men det finns en stor skillnad på tematiken beroende på vem som gjort musiken. Där Alicia Keys ofta sjunger om förhållanden och sina känslor för en älskad person, är människorna i hennes sånger likvärdiga och trots att mycket är svårt finns det hopp om försoning. The Weeknds sånger handlar mest om hur mycket droger sångaren tagit och om hur ingen kan förstå hans smärta i den svåra situationen.
- Trap-musik är en undergenre till hip-hop. Den kom till på 1990-talet men blev mainstream först på 2010-talet då den blandades ihop med elektronisk dansmusik (EDM). Kännetecknande för Trap är de låga basrytmerna gjorda med Rolands syntetisator TR-808 och snabba hi-hatrytmer. Exempel på kända Trap artister är Wacka Flocka Flame och Flosstradamus.

1.3 Praktiskt utförande

Vi startade med orden till sången som Rosa framför i musikvideon. Vi diskuterade tematiken och jobbade huvudsakligen på olika håll, men träffades med jämna mellanrum för att för att lägga ihop våra texter.

I ett tidigt skede beslöt vi att göra musiken på dator. Jag hade begränsad erfarenhet av att jobba med musik elektroniskt tidigare så jag använde mig av de instrument som finns i lokalen där mitt band tränar. Först komponerade jag ett löst melodiskelett på piano och bandade in enkla trummor och en baslinje. Jag spelade upp det för Rosa, varefter vi planerade hur texten skulle passa in och diskuterade sångmelodin. I det här skedet hade vi ännu inte slutgiltigt bestämt att hon själv skulle sjunga låten så jag bandade in ett tillfälligt sångspår. Till en början arbetade jag mest ensam, men insåg snart att min färdighet som basist inte räckte till. Därför bad jag min vän Mattias Lehtinen att hjälpa till med att spela in det vi inte skulle göra på dator. Mattias har också arbetat elektroniskt tidigare och kunde därför även hjälpa till med sitt tekniska kunnande. Processen gick till så att jag skrev musik och gjorde demoversioner av mina idéer, varefter Mattias hjälpte mig att verkställa dem. När vi var färdiga bad jag Rosa lyssna och vi diskuterade möjliga förändringar och nya idéer. Vi talade mycket om låtens dynamik och hur den skulle passa in i Rosas bildmanus. Som DAW (digital audio workstation) använde vi programmet Logic Pro.

När jag komponerade ville jag utgå ifrån dissonans, musikvideons huvudsyfte är ju att väcka uppmärksamhet. Istället för att göra en uppriktigt peppande låt, ville jag göra ett mörkt, tungt beat med en dissonant och olycklig melodi. Jag började med att analysera några populära sånger i R&B och Trap-stil. Den första var The Weeknds låt "Often", en annan Migos "Bad and Boujee". I sången hör man spår av båda. Vi valde att inte försöka göra "feminin" eller "maskulin" musik utan istället göra en så bra sång som möjligt och arbeta med den feministiska tematiken utgående från det. Att jobba elektroniskt ger många olika möjligheter. Medan jag skrev musiken experimenterade jag och prövade mig fram. Jag har länge tyckt om hörspele och jag har en förkärlek för extrem metal-musik. När jag visade upp vad jag gjort insåg jag att jag kanske gått ett par steg för långt och åstadkommit musik som mest påminde om genren Noise, en stil som företräds till exempel av den svenska artisten Trepaneringsritualen. Jag ville inte låsa mig för tydligt till

modellgenrerna vi valt, så vi beslöt att behålla en del av oljudet, placera det i början av sången och låta det fungera som intro.

1.4 Avgränsning

” Last year, I got one of the weirdest compliments I’ve ever heard: “You’re a real unicorn!” I was working with a mixer who I had recently met (but was an established mixer), and he looked at me in amazement as I asked questions about his workflow. “I’ve heard of Lora Hirschberg and Anna Behlmer, but I’ve never met a female mixer. I’m sorry I’m so taken aback, but I really didn’t think someone like you existed,” he said.”

- April Tucker, ljudtekniker

Möjliga perspektiv på ämnet kunde vara att kritisera kulturprodukters, främst filmers och videos innehåll, samt de förhållanden som råder på arbetsmarknaden. Filmindustrin är traditionellt mansdominerad och det finns betydligt färre kvinnor som jobbar med olika uppgifter. Särskilt tydligt är det här inom ljudarbete, vilket lett till att kvinnor till och med kallats för enhörningar i branschen. I detta arbete kommer jag ändå att fokusera på innehållet och själva materialet i musikvideon vi gjort och kommer inte att se på till exempel arbetsförhållandena.

2 TEORI

Som en specifik typ av kulturprodukt är musikvideon av speciellt intresse för feminister. Centralt för musikvideon är förstås dess kommersiella mål, det vill säga att sälja en viss produkt. Men vid sidan om detta ger musikvideon också verktyg som vi kan använda för att bygga vår identitet. Enligt de flesta samtida feministiska teoretiker är identitet inget naturligt utan något som skapas genom en komplicerad kulturell, politisk och historisk process. Det ger kulturprodukter, i synnerhet musikvideon som storkonsumeras, en nyckelställning då man funderar på vilka faktorer som påverkar människors identitet. I maj 2017 var 9 av de 10 mest sedda videorna på Youtube just musikvideor.

Vad vi speciellt ville undersöka i vårt projekt var uppsättningen symboler som musikvideon bidrar med när det gäller könsroller. Vissa könsroller presenteras vanligtvis med en

negativ symbolik medan andra presenteras med positiva symboler. Vissa roller får bemärkelsen av subjekt medan andra, vanligtvis kvinnliga, blir objekt. Frågan om subjekt och objekt har direkt att göra med maktförhållanden. Subjektet har handlingskraft, möjlighet att ändra på världen, medan de objektifierade parterna helt eller delvis saknar möjligheten att uttrycka sig i handling.

2.1 Feministisk filmteori

Filmteori finns till för att analysera innehållet i vad vi ser, det kan också tillämpas på musikvideor. Feministisk filmteori, har ofta rötter i psykoanalysen. Sigmund Freuds teori om oedipuskomplexet är särskilt populärt. Med det menar han att alla barn känner en sexuell dragning till föräldern av motsatt kön och att föräldern med samma kön agerar antagonistiskt. I *The Oxford Guide to Film Studies* förklarar Barbara Creed hur man under 1970-talet analyserade filmer med utgångspunkt i oedipuskomplexet (Creed 1998):

”Freud's theories were discussed most systematically in relation to the cinema after the post-structuralist revolution in theory during the 1970s. In particular writers applied the Oedipal trajectory to the narrative structures of classical film texts. They pointed to the fact that all narratives appeared to exhibit an Oedipal trajectory; that is, the (male) hero was confronted with a crisis in which he had to assert himself over another man (often a father figure) in order to achieve social recognition and win the woman. In this way, film was seen to represent the workings of patriarchal ideology.”

En av dem som kraftigt påverkat feministisk filmteori är Laura Mulveys. I sin essä *Visual Pleasure and Narrative Cinema* (1975) myntade hon begreppet ”den manliga blicken” (the Male Gaze). Men som själva begreppet ”blick” anger, formade hon sin kritik mest ur ett visuellt perspektiv och tar inte upp ljud och röster i någon högre grad. Mary Ann Doane och Kaja Silverman är två samtida teoretiker som byggde vidare på Mulveys kritik, men också tog med rösten i sin teori.

I sin essä *”The Voice in the Cinema: The articulation of body and space”* delar Mary Ann Doane upp den talade rösten i tre rum.

1. **Det diegetiska rummet**, filmens interna ljud, rummet där karaktärerna finns. Det har inga egentliga begränsningar.
2. **Utrymmet vi ser på skärmen**. Vad kameran filmar.
3. **Utrymmet där åskådaren tittar och lyssnar**.

- De olika utrymmena finns till för åskådaren, men används på olika sätt, beroende på filmens stil. I dokumentärer är vi vana att karaktärerna ser rakt in i kameran, medan det i en fiktiv film känns underligt om en karaktär bryter den så kallade fjärde väggen och tilltalar publiken direkt. Doane använder sig av dessa utrymmen för att skilja på olika former av röst i film.
- Synkroniserad röst som är bunden till en kropp i filmen.
- Voice-off som inte syns på bild men är en del av diegesen.
- Voice-over som inre monolog och i flashbacks och okroppsliga röster.

Med tanke på hur maktförhållanden återspeglas i vår musikvideo kan man utgående från Doanes uppdelning undersöka hur män och kvinnor tilldelas olika röster i rummen.

”the voice-over is privileged to the degree that it transcends the body.”

- Kaja Silverman

I sin bok *The Acoustic Mirror* (1988) utvecklar och förlänger Kaja Silverman Mulveys bildanalys till ljudet. Hon menar att det inte räcker med att tala om den manliga blicken utan att man också måste lyfta fram hur kvinnliga karaktärers röst förminskas. Till skillnad från manliga karaktärer har kvinnliga nästan aldrig en voice-over, deras röster är begränsade till sina kroppar. Hon drar slutsatsen att det här är detsamma som att utesluta den kvinnliga rösten. Mannens röst gör honom till en allvetare, till den som har kontroll, medan kvinnans röst förminskas till skrik och chockerade reaktioner.

Britta Sjogren är en teoretiker som utvecklar Silvermans och Doanes tankar. Hon menar att de är onödigt pessimistiska. I sin bok *Into the Vortex* (2005) kritiserar hon tanken på

att rösten skulle vara mindre värd för att den är bunden till kroppen eller – som Sjogren säger – bunden till diegesen. Hon menar att den här uppfattningen dels har grunden i narrativ där mannen har aktörskap, är den som för historien vidare och agerar subjekt. I dessa narrativ ses karaktärer som inte för handlingen framåt som objekt.

I de fall där kvinnliga karaktärer för handlingen framåt sker detta bara på berättelsens villkor; De är alltså inte sanna subjekt utan fortsättningsvis objekt. Hon menar också att överförandet av psykoanalytiska metaforer på film inte alltid är nyttigt, eller ens giltigt, och att kritiken inte alltid är konsekvent. Till exempel I Joseph Mankiewicz film *A Letter to Three Wives* (1949) förekommer det kvinnlig voice-over, men Silverman lyfter bara fram det som ett undantag och utvecklar det inte vidare.

2.2 Ljud och bild som helhet

Michel Chion har i sin bok *Audio Vision: Sound on Screen* (1982) myntat begreppet *Audio-Vision*. Med det menar han att vi inte kan skilja på hur bild och ljud påverkar åskådaren. När vi ser och lyssnar på till exempel en musikvideo kan vi inte behandla ljudet helt separat från bilden, de bildar en helhet. I filmen är alltså ljudet lika viktigt som bilden ifråga effekten på åskådaren.

3 ANALYS

3.1 Sammandrag av musikvideon

Musikvideon börjar med en långsam åkning genom ett rum. Vi ser ett par som hetsigt håller om varandra. Det vi hör kan snarast beskrivas som ett otäckt oljud, där vi urskiljer en kvinnlig röst som läser upp/pratar sångens första vers. Genom åkningen ser vi en vacker, nästan naken man som sover på en soffa. Bilden fortsätter tills vi ser en blond kvinna som blickar ut över staden.

När själva låten börjar, är vi inne i en studiomiljö full av rök. Videon fortsätter i ett collage som visar huvudpersonerna i olika situationer. Det genomgripande temat är Kvinnan med handlingskraft och Mannen som bara är trevlig att se på. I den sista bilden är vi tillbaka i lägenheten och vi ser kvinnan gå ut till orden *"It's what you deserve, and I've earned you"*.

3.2 Sammandrag av musiken

Låten är uppbyggd att för att kännas som om den skulle gå från ett crescendo till nästa och hela tiden öka i intensitet. Musikaliskt innebar det att arbeta med olika lager och försöka skriva så många komplementära linjer som möjligt. Sången inleds med en spökligt gnisslande tystnad. Sakta, sakta ökar ljudet i volym och understryks av låga syntar. Sången introduceras inte ännu, den första versen läses upp, egentligen halvsjungs. Musiken och oljudet ökar tills första refrängen börjar med en smäll. Här hör vi första gången hi-hat-slagen och de låga bastrummorna, som är så typiska för Trap-genren. I den andra versen hör vi en pianolinje med ett annat sound. I sig är den inte heller inte speciellt tydlig, men bidrar till känslan av ett stort sound. Instrument läggs till i och med att musiken går vidare tills vi når en del som är helt utan sång. I detta melodiavsnitt, bridgen, avvecklas mycket av det som byggts upp igen, vilket ger plats åt en enkel pianomelodi med bas och trummor som underlag. Det här är för att ge plats åt låtens klimax som är en sista refräng.

3.3 Kön och objektifiering

Teorin jag läst om röst och kropp utgår oftast från Hollywoodfilmer från 40-talet och tar inte direkt upp musikvideon som genre. Men det finns intressanta perspektiv att se om man tillämpar teorierna på produktionen vi gjort.

Huvudpersonen i musikvideon rör sig fritt mellan olika rum och använder sig av många olika röster. Under introt kan man tolka den pratade/halvsjunga första versen som en

voice-off men också som en voice-over i en flashback. Sången är mestadels synkroniserad. Till skillnad från exemplen som Silverman och Doane tar upp är den kvinnliga huvudpersonen ett objekt, har kontroll och är den som för handlingen vidare.

Mannen i videon är stum, han saknar röst helt och hållet. Hans kropp är avklädd och sårbar, objektifierad. Kvinnan tar för sig, mannen agerar objekt.. Mannens och kvinnans kontakt är begränsad till sexuella handlingar, annan kommunikation existerar inte. Vi ser också mannen dansa utan att sjunga, också det ett atypiskt drag för musikvideogenren i vilken kvinnan oftare ges rollen som stum bakgrundsdansare.

Huvudpersonen bryter mot konventionerna som Doane och Silverman kritiserar och rör sig mångsidigt mellan de olika rösterna. Hon tar alltså makten genom att ignorera de begränsningar för kvinnliga karaktärer som Doane och Silverman fört fram. Videon uttrycker ett omvänt maktförhållande mellan könen.

Ändras musiken av att det är en man som objektifieras? Nej, egentligen ändras den inte. Objektifiering är obehagligt oberoende vem som objektifieras. Musiken är den samma, det spelar heller inte stor roll att det är en kvinna som sjunger.

4 RESULTAT OCH REFLEKTION

Under hela arbetets gång har jag varit medveten om att min frågeställning kanske inte direkt har ett svar. Att jag på samma sätt som till exempel Silverman skulle använt mig av en färdig analysmodell och försökt tillämpa dess logik på ett medium det inte var utvecklat för. I mitt fall ville jag ha en lika tydlig feministisk analys av ljud som redan är utvecklad för bild. Ett av mina största problem blev att bild och ljud är mycket olika saker och det går inte att klippa och klistra tänkesätt från den ena till den andra. När jag letade efter material att läsa märkte jag att ämnet inte är speciellt utvecklat och det var svårt att hitta texter och tänkare som behandlat ämnet ur de synvinklar jag var intresserad av.

Har vår video sist och slutligen ett feministiskt budskap? Ja, det tycker jag. Som en helhet fyller den sitt syfte och lyfter fram på vilka sätt populärmusik ofta objektifierar kvinnor. En annan sak är sedan att den inte gör någonting för att bryta upp de rådande maktförhållandena, den bara vänder på dem.

Tekniskt var projektet en utmaning. Att göra musik nästan exklusivt på dator var nytt för mig, speciellt när det gällde att skapa ett sound som vi var nöjda med. Genom genrerna inte var så bekanta för mig var det var givande att analysera dem och försöka analysera vad som är typiskt för dem. Jag har också fått en helt ny uppskattning för elektronisk musikproduktion och skulle gärna fördjupa mig mera i området.

Skulle jag ha valt annorlunda musik om vi gjort en traditionell video? Antagligen inte. Som jag kort nämnt tidigare utgick vi inte från att göra feminin eller maskulin musik. Det är huvudpersonen, texten och sångrösten som ger sången dess mening. Slutsatsen av mitt arbete är att samma musikaliska element kan användas för att föra fram diametralt motsatta budskap. En feministisk melodi kan låta som en manschauvinistisk, precis som både kommunister och fascister utnyttjat sprittande marscher och den irländska folkmusiktraditionen använts som inspirationskälla både för republikaner och lojalister.

KÄLLOR / REFERENCES

BÖCKER

Chion, Michel. 1994 *Audio Vision: Sound on Screen*, Columbia UP

Creed, Barbara. 1998 *Film and Psychoanalysis I*: John Hill, Pamela Church Gibson red. *The Oxford Guide to Film Studies*, Oxford UP, s. 4

Doane, Mary Ann. 1980 *The Voice In Cinema*, Columbia UP, s. 166

Mulvey, Laura. 1975 *Visual Pleasure and Narrative Cinema*, Oxford UP, s. 833-44

Silverman, Kaja. 1988 *The Acoustic Mirror: The Female Voice In Psychoanalysis and Cinema*,

Indiana UP

Sjogren, Britta. 2005 *Into The Vortex*, University of Illinois Press

Essäer och elektroniskt material:

Bechdel Test Movie List, Tillgänglig: <http://bechdeltest.com> Hämtad: 18.5.2017.

Most Viewed Videos of All Time Tillgänglig:

https://www.youtube.com/playlist?list=PLirAqAtl_h2r5g8xGajEwdXd3x1sZh8hC
hämtad 16.5.2017

Tucker, April, *Women in audio, Yes we exist!*

Tillgänglig: <http://designingsound.org/2015/03/women-in-audio-yes-we-exist/> Hämtad 8.5.2017

Run The Trap, Tillgänglig: <http://runthetrap.com/what-is-trap-music/> Hämtad:25.4.2017

Nämnda Musikvideon

Jennifer Lopez, 2014 *I luh ya Papi*, Doppler Studios

Tillgänglig: <https://www.youtube.com/watch?v=c4oiEhf9M04>
Hämtad: 18.5.2017

The Weeknd, 2014 *Often*, Republic Records

Tillgänglig: <https://www.youtube.com/watch?v=JPIhUaONiLU>
Hämtad: 18.5.2017

Migos – *Bad and Boujee*, Quality Control Music

Tillgänglig: <https://www.youtube.com/watch?v=S-sJp1FfG7Q>
Hämtad: 18.5.2017

Nämnda Filmer

A Letter to Three Wives. 1949 regi: Joseph Mankiewicz, ansvarig utgivare Twentieth Century Fox Film Corporation , filmens längd 103 min.

